

Betænkning

over forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag [af Christophersen m. fl.]

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 10. september 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter i et samråd besvaret et spørgsmål. Der er af ministeren for skatter og afgifter og et flertal stillet nogle ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af udvalget og af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Forslaget minder en del om det venstre-forslag, som blev forkastet af folketinget den 12. juni 1975 med 111 stemmer imod 31 stemmer. I betænkning herom af 6. juni 1975 anførte fremskridtspartiet følgende:

„Hvis der tillades fradrag for nogle skatteydere med 120 pct. af nogle driftsudgifter, bliver følgen en række salg mellem skatteydere med fælles interessegrundlag. Det kan f.eks. være familiefællesskab, koncernforbundethed eller blot det, at A sælger noget til B (eller Bs familie m.v.) og B noget andet til A, eventuelt med tilhørende oprettelse af lejekontrakter mellem parterne eller de med dem interessefællesskabsforbundne. Sælgeren skal så i sin indkomstopgørelse indregne 100 pct. af salgsprisen, mens køberen kan

fradrage 120 pct. Lovgivningen bør ikke udvide de allerede bestående muligheder for den slags arrangementer.“

Ved ministeren for skatter og afgifters ændringsforslag nr. 2, 3, 4, 5 og 8 til det nu foreliggende forslag har ministeren bestræbt sig på at tage hensyn til den af fremskridtspartiet således fremførte indvending. Resultatet er imidlertid ikke blevet tilfredsstillende. Det vil blot sprede endnu mere usikkerhed og forvirring ud over skatterevisorernes arbejde, uden at en væsentlig brøkdel af omgåelsesmulighederne er dækket. Årsagen hertil er, at systemet med investeringsfradrag i bund og grund er skatteteknisk umuligt at praktisere på en fornuftig måde.

I øvrigt mener fremskridtspartiet, at de offentlige midler, der står til rådighed til bekæmpelse af arbejdsløsheden, mere hensigtsmæssigt burde anvendes til forhøjelser af den skattefrie bundgrænse, hvorved erhvervslivet ville blive priskonkurrencedygtigt. Derimod er det ikke — som forslagsstillerne går ud fra — grundlæggende mangler ved det danske produktionsapparat, som er en hovedårsag til den nuværende beskæftigelseskrisse. Naturligvis vil man til enhver tid adskillige steder kunne forbedre produktionsapparatet, således at man med indsats af mindre arbejdskraft kan opnå bedre produktionsresultater, men det er blot ikke den opgave, der er mest påtrængende i den nuværende beskæftigelsessituation, hvor det danske produktionsapparat både i omfang og kvalitet er tilstrækkeligt til at opsuge